

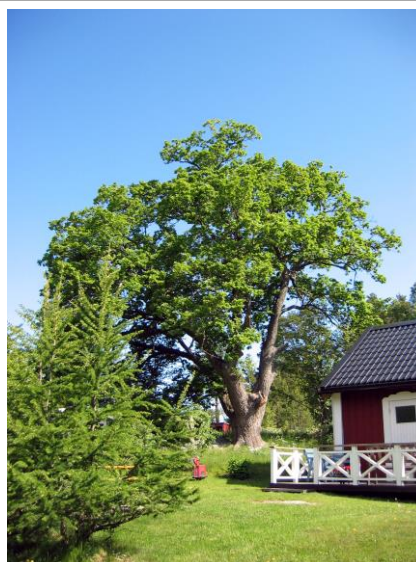
Söndagen före midsommar 2003 var det dags för en utflykt till en av kommunens allra östligaste utmarker, Vinåker, Sjötäppan, Erikstorp.

I sällskap med min gode vän BO Bengtsson tog vi färden genom Sandemar upp i skogarna mot nordost.

I strålande väder kom vi upp till bommen mot Stockholms Stads marker vid Styvnäset men stannade vid Erikstorp. Numera friköpt från Sandemar.

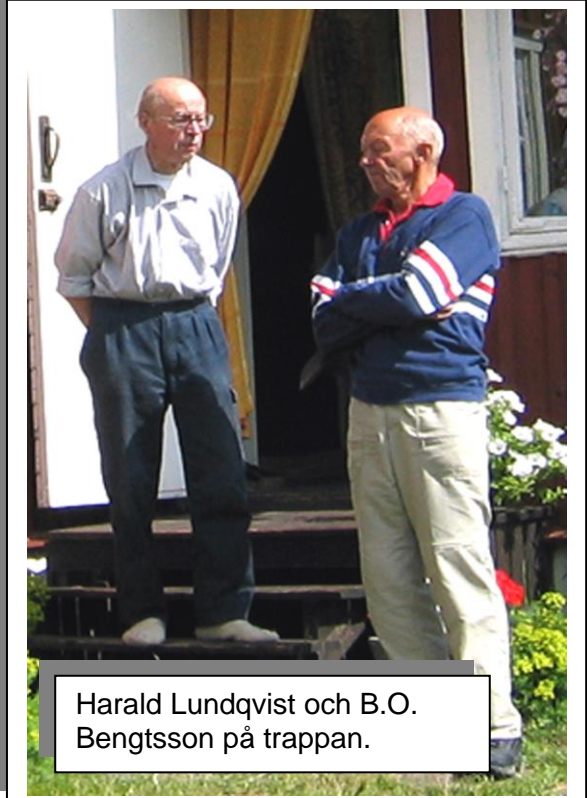
Erikstorp, huvudbyggnaden ovan, ursprungliga torpet nedan t.v. samt lärkträd och ek på gården.

En låst bom hindrade oss från att nå Styvnäset, en gång tillhörigt Fritidsfiskarnas Riksförbund, så vi vände ner mot Sandemar igen. Mellan Erikstorp och Sjötäppan stannade vi för att söka reda på en "offersten" som BOB:en vid ett flertal tillfällen gått på under decenniernas älgjakter i trakten men vi finner den inte. Det handlar om en sten utformad som en skål, stående på en bergsplatå.

Vi hamnar i stället på Sjötäppan hos Harald Lundqvist, barnfödd ute på Styvnäset och återbördad i trakten på det fantastiskt vackra torpet intill Vinåkersån. Sjötäppan tillhör Sandemar och har brukats som torp därunder. Än idag, år 2003, finns här ingen elström men det kan möjligen uppvägas av det fantastiska läget och den orörda omgivningen. Harald kunde berätta att han för två år sedan hade besök av en varg som kom genom skogen och in på tomten. Veckan efter kunde han läsa att polisen eskorterat en förvirrad gråben genom Stockholm och att det troligen var denna ensamvarg som sedermera blev en följetong i pressen.

Harald Lundqvist och B.O. Bengtsson på trappan.

T.v. Harald Lundqvist

Ovan Sjötäppan från vägen, t.h. det lilla uthuset

Vi åker nu vidare och stannar till vid Nedre Vinåker där vi träffar på Kenneth Axelsson, hans hundar och en märklig "husgris" som inget hellre önskar än att bli kliad bakom örat.

Kenneth har besök av Ingvar Andersson, mångårig anställd på Sandemar och vi får en trevlig pratstund i det vackra vädret.

Vi får veta att Vinåker är beskrivet i hävderna långt före Dalarö och att ursprungsnamnet är "Winock". Byggherren till det nuvarande träslottet Sandemar, gamle Falkenberg, skrev sitt namn "Falkenberg af Vinåker" redan på 1600 talet.

Husgrisen får ömhet av BOB!

Nedre Vinåker från genomfartsvägen

T.v. Ingvar Andersson, Sandemar, Kenneth Axelsson, Nedre Vinåker och B.O. Bengtsson i samspråk om gamla minnen på byvägen.

Vi parkerade bilen och promenerade upp till Gråhem, ett ursprungligt torp under Sandemar men på senare år använt som bostad för skogshuggare. Nuvarande byggnad är från 1945, uppförd efter en brand. Väster om stugan finns en gammal fornborg.

Gråhem, gör inte skäl för namnet idag, men ursprunget var troligen en gammal omålad torpstuga.

På vägen tillbaka till bilen passerar vi Övre Vinåker, "Oppegården".

Här till vänster en ursprunglig byggnad som är nära att falla samman.

Stället är otroligt välskött och andas trivsel.

Här har vi den välskötta huvudbyggnaden på Oppegården.

Söndagen avslutades med förtäring och källarsval öl hos Ragnhild och BOB på Grindstugans veranda med en vidunderlig utsikt över Väsbyfjärden och Sandemars Naturreservat

På hemvägen träffade vi på en gammal bekant, Anders Lundborg, som hjälpte oss ut genom den låsta vägbommen nere vid Sandemar.